

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **A. S.**

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-76240-4/SO-2019 z 2. 7. 2019

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **se vrací** z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaná změnila usnesení Ministerstva vnitra č. j. OAM-24500-22/DP-2018 z 15. 4. 2019 tak, že žalobkynina žádost o určení neplatnosti doručení výzvy z 26. 10. 2018, podle níž se žalobkyně měla ve lhůtě 10 dnů dostavit na ministerstvo k pořízení biometrických údajů a dalších údajů nezbytných k vydání průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu (dále jen „výzva“). Výzva byla žalobkyni doručena fikcí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), a jelikož se žalobkyně na ministerstvo ve stanovené lhůtě nedostavila, bylo řízení o její žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia usnesením ze 7. 1. 2019 zastaveno.
2. Soud se nejprve zabýval otázkou, zdali lze žalobu ve správním soudnictví vůbec věcně projednat. Především zkoumal, jestli jsou dány podmínky řízení, případně jestli napadené rozhodnutí není kompetenčně vyloučeno ze soudního přezkumu.
3. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), poskytují správní soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

4. V § 6 s. ř. s. se uvádí, že z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.
6. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřípustná tehdy, domáhá-li se jí žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. V § 70 písm. b) a c) s. ř. s. je v návaznosti na to uvedeno, že ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy, potažmo ty úkony, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
7. Správní soudy ustáleně judikují, že podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny takové úkony správního orgánu, které svými účinky nepřesahují rámec vedeného správního řízení, t. j. úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, která zakládá hmotné právo, ale zasáhl jen do procesních práv v daném řízení (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 4/2004-75 z 28. 2. 2006, č. j. 4 As 48/2008-23 z 30. 1. 2009 nebo č. j. 1 As 20/2012-33 z 15. 2. 2012).
8. Konkrétně povahou rozhodnutí o zamítnutí žádosti o určení neplatnosti doručení podle § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 správního řádu se zdejší soud zabýval v rozsudku č. j. 10A 20/2020-33 z 3. 12. 2020, v němž konstatoval, že takové rozhodnutí „není rozhodnutím ve věci samé, nýbrž má povahu odlišnou, na meritorním rozhodnutí závislou a přitom tvořící pevnou součást správního řízení vedeného správními orgány o žádosti žalobkyně o pobytové oprávnění, přičemž jeho vydáním se žalovaná nedotkla přímo těch práv žalobkyně, která zakládá hmotné právo. [...] Jakkoli jsou s posouzením problematiky doručení předvolání v posuzované věci spojeny otázky mající vliv na rozhodování o samotné žádosti žalobkyně o pobytové oprávnění, do hmotných práv žalobkyně není a nemůže být zasahováno přímo (ne)vyslovením neplatnosti doručení, ale toliko samotným procesním postupem správních orgánů a vydáním usnesení o zastavení řízení o žádosti o pobytové oprávnění. Otázky týkající se tvrzených vad doručování předvolání k výsledku pak přímo souvisí a dotýkají se účinků vyvolaných v právní sféře žalobkyně samotným usnesením o zastavení řízení, resp. rozhodnutím o zamítnutí odvolání proti tomuto usnesení.“ S tímto právním názorem se plně ztotožnil také NSS v rozsudku č. j. 7 Azs 386/2020-29 z 10. 6. 2021, jímž zamítl kasační stížnost proti citovanému rozsudku zdejšího soudu.
9. V nyní posuzované věci je situace shodná. Do žalobkyniných veřejných subjektivních práv nebylo zasaženo zamítnutím její žádosti o určení neplatnosti doručení výzvy z 26. 10. 2018, nýbrž až zastavením řízení o její žádosti o pobytové oprávnění, jakkoli k zastavení došlo právě proto, že žalobkyně včas nezareagovala na výzvu, jejíž doručení zpochybňuje. Přezkoumání postupu správních orgánů při doručování výzvy i při vyřizování žalobkyniny žádosti o určení neplatnosti jejího doručení se může žalobkyně v plném rozsahu domáhat v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí jejího odvolání proti usnesení o zastavení řízení o její žádosti o pobytové oprávnění. Toto odvolání přitom žalobkyně podala spolu s žádostí o určení neplatnosti doručení předmětné výzvy.
10. Soud je stejně jako ve věci sp. zn. 10A 20/2020 přesvědčen, že existence duplicitního posuzování různých otázek zákonnosti konečného rozhodnutí v různých řízeních, resp. umělé vydělování problematiky doručování výzvy do samostatného řízení, v němž by tato otázka byla posuzována paralelně s posuzováním shodné otázky v řízení o žalobě proti

rozhodnutí o zastavení řízení, by odporovala systému poskytování ochrany subjektivním veřejným právům upravenému soudním řádem správním.

11. Napadeným rozhodnutím bylo toliko upraveno vedení řízení a nebylo jím zasaženo do žalobkyniných veřejných hmotných subjektivních práv. Napadené rozhodnutí samo o sobě nezakládalo žalobkyni nová hmotná práva a povinnosti, ani je neměnilo, nerušilo či závazně neurčilo, neboť ta se nadále odvíjejí přímo od navazujícího konečného rozhodnutí správních orgánů o zastavení řízení o žalobkynině žádosti o pobytové oprávnění. Odnětí možnosti brojit proti napadenému rozhodnutí samostatnou žalobou tak žalobkyni v jejích právech nikterak nezkracuje a nezahrazuje jí přístup k soudu. Jen pro úplnost soud dodává, že žalobkyně byla v odvolacím řízení i při podání správní žaloby zastoupena advokátem, tedy právním profesionálem, jenž si musel být popsanych právních souvislostí vědom.
12. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je ve světle výše vyložených důvodů třeba považovat za rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení a které podléhá kompetenční výluce ze soudního přezkumu ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s.
13. Soud proto odmítl žalobu pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.
14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
15. Výrok o vrácení soudního poplatku vychází z § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něž byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek..

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. října 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu